

vente i Aarevis med at foretage noget virkelig grundigt. Saa vidt man kan se af Erfaringerne siden Løkken-Banens Aabning, vil denne Bane heller ikke faa stor Indflydelse — man kan naturligvis endnu ikke danne sig et endeligt Skøn derover, men efter hvad jeg har faaet oplyst, har der ingen Nedgang været i Trafikken i de Maaneder; men den lille Tilvækst, der ellers er i Trafikken fra Aar til Aar, har man ikke kunnet spore. Man maa ogsaa huske paa, at selv om en Bane ligger saa nær op til en By, som Løkken-Banen ligger til Brønderslev — den kommer paa $1\frac{1}{2}$ Mil nær ind til Brønderslev —, behøver den ikke udelukkende at være en Rovbane i Forhold til Byen. Om Sommeren tager mange Mennesker pr. Vogn, Cykle eller paa anden Maade fra Brønderslev til Løkken, men nu, efter at Løkken-Banen er kommet, saa de kan køre fra Hjørring til Løkken, løser de Billet i Brønderslev og tager med Toget derfra, saa at der kommer flere nye rejsende til, som ikke vilde være kommet, hvis den nye Bane ikke var kommet.

Jeg skal slutte denne Henvendelse til Trafikministeren med ganske kort at sige, at de, der kender Forholdene deroppe nøje — og det bør Statsbaneadministrationen gøre, og det gør den vel ogsaa, og Regeringen bør ogsaa søge at danne sig en Mening derom —, maa kunne se, at der ingen anden Udvej er — selv om man kan holde det hen et Aars Tid eller to — end at rive den gamle Stationsbygning ned og bygge en ny Station Nord for den og saa udvide Jernbanenettet tilstrækkeligt. Jeg opfatter Forslaget om de 28,000 Kr. som en Begyndelse til et saadant Foretagende, og derfor takker jeg for denne Bevilling.

Medens jeg er ved Trafikministeriet, vil jeg nævne en Holdeplads mellem Brønderslev og Hjørring, nemlig Hæstrup. Beboerne i Hæstrup og Omegn har flere Gange rettet Henvendelser til Regeringen om at faa lagt et Sidespor, saaledes at Gods kunde sendes til og fra Hæstrup. Jeg synes, at det var ret vægtige Grunde, man den Gang førte i Marken derfor. Men Spørgsmaalet blev stillet i Bero ogsaa under Henviisning til de nye Baner, der var under Bygning, Løkken-Banen og Hjørring—Hørby-Banen. Jeg er ikke i Stand til at se, at disse Baner kan faa saa stor Indflydelse ved Hæstrup, at der var Grund til at afvente deres Anlæg, for saa vidt man i øvrigt mente, at der var Rimelighed for en Udvidelse der. Jeg vil derfor bede

den højtærede Trafikminister om at tage Forholdene ved Hæstrup Holdeplads under Overvejelse og se, om der ikke var meget, der talte for, at der blev indlagt Sidespor, saa der ogsaa kunde finde Godstrafik Sted.

Endelig vil jeg omtale et Forhold ved Løkken. Der strandede derovre i Foraaret en svensk Kuldamper. Vraget kom til at staa mellem første og anden, nærmest ved anden Revle og staa nu fast paa en Lergrund. Fiskerne og Befolkningen deroppe har nu den Plan, at hvis det blev støbt op med Beton, kunde det blive et udmærket Støttepunkt for Fiskerne, naar de gik ud med deres Baade. Muligvis der ogsaa kunde bygges en lille Stump Mole ind imod Land, ikke helt ind til Land. Det har vist sig i den Tid, Vraget har staaet der, at Strømforholdene har uddybet Bunden indenfor Vraget, og hvis man byggede en Stump Mole, som pegede lidt ind mod Land, vilde Strømforholdene ogsaa, hvis Fiskerne altsaa forstaar sig paa det, og det gør de nok, uddybe Bunden lidt langs med den, saa de kan faa Støttepunkt og Læ, naar de gaar ud med deres Baade. Alle, som er lidt kendt med Fiskeriet ved Vesterhavet, ved, hvor anstrengende det er at sætte Baadene ud og faa dem i Land. I nogenlunde godt Vejr kunde Fiskerne saa lade Baadene blive liggende ude ved Molen, og kun i uroligt Vejr behøvede de at trække dem i Land, og det vilde saa meget lettere kunne lade sig gøre, hvis der var Læ bag en saadan lille Mole. Jeg ved ikke — det er jeg ikke kyndig nok til at afgøre —, om der kan gøres noget ved den Sag, om Vraget ligger saaledes, at det er muligt. Fiskerne mener, det ligger heldigt for dem, men om det i andre Henseender kan have en uheldig Beliggenhed, kan jeg ikke dømme om. Jeg er heller ikke i Stand til at afgøre, om dette Arbejde kan udføres, saadan som Fiskerne tænker sig.

Jeg er ikke rigtig klar over, hvem jeg skal henvende mig til; Vraget tilhører Forsvarsministeren; han skal sørge for at faa det bort snarest muligt, hvis der ikke bliver gjort noget ud af Sagen; i modsat Fald er det vel den højtærede Trafikminister, der maa tage Affære. Maaske har den højtærede Landbrugsminister noget med Sagen at gøre, Fiskeriet sorterer jo under ham. Men jeg vil altsaa henvende mig til Regeringen med den Anmodning, om man ikke kunde faa dette Spørgsmaal undersøgt snarest muligt; inden Skibet bliver sprængt bort — hvis man ikke allerede er i Lag med det —,